

Økonomi- og handelsministeren (*Nyboe Andersen*):

Til det sidste og til hr. Schlüters indlæg i anden omgang vil jeg sige, at regeringen vil blive ved med at stræbe efter at få det bedst mulige samarbejde med arbejdsmarkedets parter og med andre dele af det organiserede Danmark, erhvervsliv osv. Hvad jeg alene satte et spørgsmålstegn ved, var, om en ny kommission eller et nyt udvalg kunne klare at give væsentlige bidrag til den akutte situation, vi i øjeblikket befinder os i.

Til hr. Dahlgaard ville jeg gerne sige, at den situation, der vil ligge til næste overenskomstforhandling, nok under ingen omstændigheder vil være særlig nem. Det vil den heller ikke være, hvis tingene får lov til at køre og vi ikke får dæmpet omkostningsudviklingen og beskæftigelsen og betalingsbalancen kommer til at lide skade derved.

Hvad spørgsmålet om lønglidning i januar-februar angår, vil jeg gerne sige, at når vi i regeringsforslaget slutter udbetalingerne ved årets udgang, er det et rent praktisk hensyn. Det er alene hensynet til, at vi ikke skal spænde over to slutskatteopgørelser. Jeg ville tro — men det kan vi jo se nærmere på i udvalget — at hvis det radikale forslag administreres på samme måde, at det også kun vedrørte én slutskatteopgørelse, så ville man komme i den samme problemstilling med hensyn til januar-februar næste år. Omvendt kan regeringens forslag naturligvis ændres derhen, at vi går ind i januar-februar måned, men så betyder det altså lidt større administrativt besvær, fordi slutskatten for 1975 så også vil blive berørt deraf.

Det er altså et rent praktisk hensyn, som jeg egentlig tror begge forslag på en eller anden måde må være temmelig ligetilset over for. Jeg mener ikke, januar-februar, de to måneder forud for en ny overenskomstindgåelse, plejer at være måneder med nogen særlig stor lønglidning.

(Kort bemærkning).

Dahlgaard (RV):

Der kan vist ikke være tvivl om, at vi under alle omstændigheder får en vanskelig overenskomstsituation om 1 års tid. Derfor må det jo gælde om ikke at gøre den mere besværlig end højst nødvendigt.

Det, som ligger i regeringens forslag, er, at den allerede i og med sit forslag træffer beslutning om nu, at der er nogle vanskeligheder, der skal tårne sig op på et tidspunkt, hvor de normale overenskomstvanskeligheder foreligger. Det, jeg kritiserer ved regeringens forslag, er, at det ikke i sig rummer nogen mulighed for, at man til sin tid bringer en styring ind i, hvordan en afvikling kan foregå. Jeg mener nok, at der er muligheder for at udbygge det radikale venstres tankegang til en sådan mere styringseget løsning. Derfor tror jeg, at det er de tankebaner, vi skal følge.

(Kort bemærkning).

Schlüter (KF):

Jeg takker ministeren for det supplerende svar til mig. Jeg tror, ministeren har ret i, at hvis det drejer sig om at løse de helt akutte problemer, så er det nok ikke muligt at inddrage andre end regering og folketing i et ansvar.

Vi har ofte været i en akut situation, hvor folketinget har skullet søge at løse økonomiske problemer ad traditionel vej gennem nye afgifter og takstforhøjelser og skattestigninger. Det har vi gjort tit, men sjældent med held, i løbet af ét, to eller tre døgn. Jeg er ganske klar over, at vi forholdsvis hurtigt skal finde frem til en samlet løsning, men der er jo intet, der er så akut, at folketinget skal træffe endelige beslutninger i løbet af en uge eller to.

I kraft af det prisstop, de fleste af os bidrog til at sætte igennem, har vi fået en arbejds- og betænkningstid, og den synes vi skal udnyttes til det yderste. Derfor mener vi, at det ville være forkert, hvis man på forhånd så væk fra at tilbyde parterne på arbejdsmarkedet en indflydelse, mod at de påtager sig et medansvar for løn- og prisudviklingen.

Jeg er glad for, at ministeren svarer så diplomatisk her i anden omgang, og jeg opfatter det sådan, at der er mulighed for, at det forslag, vi her i dag har stillet, om at søge at få alle, som har økonomisk magt og indflydelse i det danske samfund, med i en indflydelse og et ansvar sammen med regering og folketing, er noget, vi kan drøfte videre, når vi begynder arbejdet i udvalget. Det er jo mere det, det drejer sig om, end debatten her fra talerstolen i dag.